

Wingmakers

Philosophy Chamber Two

Filozofie komnaty 2

Posunující se modely existence

Vědomí Svrchovaného Sjednocení je cíl, jenž vnitřně volá lidský nástroj do reality Prvotního Zdroje. Na všech toulkách lidského vědomí vně Zdrojové Reality mu byly odstraněny mocné vlastnosti Zdrojové Reality prostřednictvím uplatňování logické mysli a vytrvalé víry v jazyk omezení, jež plyne z vnějších zdrojů hierarchie.

Zdrojová Realita, skrytá za jazykem, se postupně stala “ozářena” proroky vašeho světa a tak se stala jazykovým symbolem, spíše než vyjádřením svých mocných vlastností. Jazyk je dodavatelem omezení. Je pěšákem útlaku a uvěznění. Prakticky všechny entity uvnitř časoprostorového vesmíru touží po tom udržet si závislost na hierarchii, jež se rozpíná mezi jedincem a mocnými vlastnostmi Zdrojové Reality. Je to hierarchie, která využívá jazyka jako formu strukturovaného omezení, ačkoliv v relativních pojmech se může zdát, že je to osvobozující a posilující.

Zdrojová Realita je místem, kde pobývá Prvotní Zdroj. Tančí vně konstrukcí jakéhokoliv jazyka. Je sama o sobě úplná a má jediný účel - demonstrování kolektivního potenciálu všech druhů uvnitř Vesmíru Celku. Je archetypem dokonalosti. Je standardním nositelem

vrozeného plánu a konečného osudu každé entity. JEJÍ esence je tak dalece vzdálena všem představám, že tendenci lidského nástroje při definování Zdrojové Reality, je uchýlit se k jazyku vnějšků - a nakonec k hierarchii.

Hierarchie se pokouší vést vývoj všech entit skrz Vesmír Celku prostřednictvím dodávky evolučního/spasitelského modelu existence. Spojení mezi jedincem a Zdrojem je jemně narušováno prostřednictvím vrstev jazyka, zmanipulovaných systémů víry a obřadních středisek. Tyto vrstvy jsou navrženy hierarchií tak, aby zasahovaly mezi duchovní esenci entit a jejich zdroj - Prvotní Zdroj.

Každý jedinec se musí ujistit, že se osvobodil od všech forem spoléhání se na vnějšky. To neznamená, že by jedinec neměl důvěřovat ostatním nebo se s nimi spojovat za účelem přátelství a pospolitosti. Je to jednoduše varování, že relativní pravda se neustále posouvá v rukách těch, kteří touží po ovládnutí. Ačkoliv jejich motivy mohou být dobrým úmyslem, stále jsou formou ovládnutí. Když hierarchie zadržuje informace, výkladová centra relativní pravdy jsou v pozici získávání a udržování moci - spíše než přidělování zmocnění jedincům ve jménu Zdrojové rovnosti.

Je tak mnoho úrovní relativní pravdy, že pokud nasloucháš jazyku vnějšků, nejspíše se vzdáš své vlastní moci ve prospěch jazykových prohlášení. Pro touhu ega po moci a kontrole je jazyk velmi svůdný. Stejně tak je pro mysl svůdný sklon k vnějššímu odevzdání se a víře v jazyk vnějšků. To může svést nic netušící jedince k víře v obrazy a ideje - ať skutečné či představované - za účelem jejich udržení v otroctví menší pravdy, či ve stavu, kdy podporují hierarchii i tehdy, když už dále neslouží jejich účelu. Rychle se blíží čas, kdy závoje ovládnutí na všech úrovních hierarchie budou učiněny zastaralými. To zajistí entity, jejichž osudem je tyto závoje strhnout a umožnit svrchované moci, aby zvítězila nad mocí hierarchickou.

Existují entity, jež protknuly svou budoucí existenci s Terrou-Zemí a jejichž osudem je demonstrovat pravdu Zdrojové rovnosti mezi všemi entitami ve všech úrovních projevu. Základním účelem hierarchie se stane pomalu odstranit tyto překážky rovnosti a to takovým způsobem, aby se hierarchie jevila spíše jako spasitel vědomí, než jako jeho strážce. Jsou zde přítomni tací, kteří zajistí, že jisté závoje budou padat rychle pro ty, jež jsou připraveni být rovni svému Zdroji; pro ty, jež si přejí zkrátit spletité stezky hierarchie; pro ty, jež si přejí obejmout své božství ve jménu svrchovaného vyjádření Zdrojové Reality.

Hierarchie představuje různorodé zájmy, různorodé způsoby vnímání reality, různorodé motivy činů. Je to právě tato různorodost, která způsobuje, že se hierarchie stala neefektivní, co se týká vedení jedinců do jejich stavu rovnosti s Prvotním Zdrojem. Nicméně tato různorodost také zpočátku umožňuje hierarchii přitáhnout a probudit jisté množství jedinců k jejich duchovním energiím a intuitivním centrům. Hierarchie však uvízla v této různorodosti a absolutní specializaci, což ji znemožňuje se dál vyvíjet, od bytí nesnadným žebříkem evoluce, k bytí radostnou řekou Světla, jež je sladěna s účelem zmocňování entit ke Zdrojové rovnosti.

Spasitelský koncept vyplývá z pocitů nedostatečnosti, jež v kolektivním vědomí lidstva stále narůstají díky genetické mysli. Tyto pocity nedostatečnosti souvisejí s fragmentací lidského nástroje a jeho neschopnosti v tomto stavu fragmentovanosti plně uchopit svou perspektivu celistvosti a dosáhnout tak na své božské kořeny a přijmout se jako rovný s Prvotním Zdrojem. A tak následuje zdánlivě nekonečné hledání možnosti být spasen z této nedostatečnosti a nejistoty, jež vyplývá z fragmentace lidského nástroje.

Motiv vývoje vědomí je odvozen z pocitu bytí menším než celek. Specificky z pocitu odpojení od Prvotního Zdroje v důsledku nedokonalého úsudku, jenž je způsoben fragmentací lidského nástroje. Díky tomuto pocitu udržuje fragmentace samu sebe platnou pro celý druh a přechází do genetické mysli, která je sdíleným základem lidského nástroje. Genetická mysl lidského druhu je samou nejmocnější složkou hierarchie. Je formována podmíněním lidského nástroje žijícího ve tří-dimezionálním, pěti-smyslovém kontextu, který je vše-pohlující.

Zpočátku, když entita při zrození vstupuje do lidského nástroje, je okamžitě fragmentována do fyzického, emočního a mentálního spektra vnímání a projevu. Od toho dne je entita navždy pečlivě podmiňována, aby se adaptovala do tří-dimenzionálního, pěti-smyslového kontextu Terry-Země a aby v něm setrvala. To má za důsledek, že entita záměrně fragmentuje své vědomí za účelem prožitku oddělenosti od celku.

V tomto stavu oddělenosti znevýhodňuje entita samu sebe za účelem nové zkušenosti a hlubšího pochopení Prvotního Plánu či velké vize Prvotního Zdroje. Díky tomuto hlubšímu pochopení může entita prostřednictvím lidského nástroje transformovat tří-dimenzionální kontext do sebe-vědomé, sjednocené součásti Vesmíru Celku. Toto velkolepé a cílevědomé úsilí vytváří v lidském nástroji potřebu hledat svou celistvost a znovu-prožítí svého božského spojení s Prvotním Zdrojem.

Toto hledání je velkou měrou palivem, jenž pohání jedince k vyhledání a zkoumání evolučního/spasitelského modelu existence. Poskytuje jedincům motivaci vyhledávat pomoc a vedení od specifické podskupiny hierarchie. Když se tak děje, vyvíjí se pocit sounáležitosti a jednoty. Právě tento pocit sounáležitosti a jednoty pomáhá katalyzovat rostoucí uvědomění základní jednoty mezi lidským nástrojem, Entitou Vědomí, Vesmírem Celku, Zdrojovou Inteligencí a Prvotním Zdrojem.

To je důvod, proč evoluční/spasitelský model je tak kritickou součástí Velkého Experimentu. Je to fáze, v níž si lidský nástroj vyvíjí pocit jednoty a sounáležitosti. Pocit vztahu k nějaké velké obsažné vizi. To je důvod, proč hierarchie žíví spasitele. Také je to důvod, proč jsou hierarchií vyvíjeny a živeny pocity nedostatečnosti a nejistoty. Vlastně to pobízí ke sjednocení lidstva, což dále pobízí a vede ke sjednocení lidstva s Vesmírem Celku.

Duchovní vůdci jsou schopni hlouběji nahlížet pod povrch reality života. Jsou schopni zakoušet, jak složité je spojení všech forem života a jak tato směsice života je tak inteligentní, že je za dosahem lidského nástroje to jak vnímat, tak vyjadřovat. Z toho důvodu můžou duchovní vůdci realitu interpretovat jen skrze své osobní schopnosti vnímat a vyjadřovat hloubku dimenzionálního života a jeho neomezenou inteligenci. Nikdo z nich není schopen tlumočit hloubku dimenzionálního života a pojmout ji nástroji jazyka. V nejlepším případě můžou popsat svou osobní interpretaci či své osobní dojmy.

Každý člověk je různou měrou schopen nahlížet pod povrch reality života a vnímat a vyjadřovat své osobní interpretace Vesmíru Celku. Jediné co potřebuje, je čas a záměr rozvíjet své vlastní interpretace. To je přesně tím, co všichni velcí duchovní vůdci učili. Hlubší význam života nemusí nutně být zažíván jen hrstkou vyvolených. Život je vyvíjející se dynamickou inteligencí, jež odívá tolik tváří, kolik je životních forem. Žádná životní forma ani žádný druh nemají výhradní přístup do Vesmíru Celku, ve kterém Prvotní Zdroj vyjadřuje SAMA SEBE v celé SVĚ velkoleposti. Tento portál je sdílen všemi, protože Prvotní Zdroj je ve všech věcech.

Všichni velcí duchovní vůdci Terry-Země mají svůj vlastní způsob interpretace Vesmíru Celku a role lidstva v něm. Tyto jejich interpretace se pak stávají terčem debat mezi různými podskupinami hierarchie a to z toho důvodu, že tyto interpretace byly tlumočeny autoritou s hlubokým vhledem. Tyto debaty a následný proces zkoumání dané interpretace vytváří polaritu ve víře. Objeví se sympatizující obec, která ochraňuje a přikrášluje interpretaci svého konkrétního vůdce, zatímco všichni ostatní jí opovrhují ve prospěch předešlých systémů víry.

Tato charakteristická metoda vytváření náboženství, jež je vázáno na interpretaci Vesmíru Celku nějakého konkrétního spasitele či proroka, je unikátní pro druh, jenž zkoumá evoluční/spasitelský model existence. Duchovní vůdci, kteří byli rozpoznáni jako velcí proroci či spasitelé, vyprodukovali vizi Vesmíru Celku, jež sahala za to, co bylo běžně definováno hierarchií. Vytvořili tak nový portál do Vesmíru Celku a byli ochotni sdílet své vize i za cenu debat a pravděpodobného výsměchu.

Tito muži a ženy byly pro lidstvo branami pro zkoumání jeho nových aspektů. Zapojovali část nadduše či kosmického vědomí lidstva, jež byla v daném čase jeho evolučního cyklu podstatná. Ale interpretace těchto vůdců byly příliš často dále interpretovány jejich následovníky, kteří toužili vytvořit náboženství či sektu. A tak vize vůdce často tiše ustoupila do rukou hierarchie, kde se stala umrtvenou díky skutečnosti, že byla spojena s masivní strukturou, jež ji jak střežila, tak podporovala.

Prvotní Zdroj je spojen s jedinci, nikoliv s organizacemi. Tudiž hierarchie není vitálním a dynamickým způsobem spojena se Zdrojem. Hierarchie je více spojena se svou vlastní kolektivní tužbou pomáhat, sloužit a fungovat takovým způsobem, který umožňuje využití moci za účelem řízení vývoje směrem k vizi svých vůdců. To samo o sobě není špatné či zavadějící. Je to vše součástí Prvotního Plánu, jež řídí rozvíjení vědomí od Prvotního Zdroje k entitě a od entity ke Kolektivnímu Zdroji. Je to spirála sjednocení, jež rozvíjí celistvost a kaskádovou krásu uvnitř Zdrojové Inteligence.

To, co hierarchie volně označila slovem Duch, je tak výstižným symbolem Zdrojové Inteligence, jako jakékoliv jiné slovo. Zdrojová Inteligence jako rozšíření Zdroje obývá všechna pole vibrací. Je vyslancem Prvotního Zdroje, jež se mísí s hierarchií jako její protiváha. Zdrojová Inteligence je faktorem celistvosti a sladění, jež zajišťuje, aby hierarchie sloužila v Prvotním Plánu svému účelu. Zdrojová Inteligence je ve svém důsledku “vědcem”, jež dohlíží na Velký Experiment a určuje kritéria, vybírá proměnné, sleduje výsledky a vyhodnocuje alternativní výstupy v laboratoři času a prostoru.

Velký Experiment je stále pokračující transformace a expanze Zdrojové Inteligence prostřednictvím všech entit ve všech dimenzích existence. Je účelem Velkého Experimentu zkoušet alternativní modely existence, aby s jistou měrou jistoty bylo zjištěno, který model je schopen nejlépe sjednocovat vědomí bez toho, aniž by byla dotčena svrchovanost entity a Prvotního Zdroje. Velký Experiment je tvořen mnoha různorodými fázemi, jež jsou propojeny a jež vedou k Velkému Mystériu. V současnosti většina z těchto různorodých fází uvnitř časo-prostorového vesmíru doznívá, aby byl vesmír připraven na blížící se expanzi Zdrojové Reality do všech dimenzí existence.

V případě Terry-Země přichází fáze existence, jež podporuje jasné spojení individuálního vědomí s mocnými vlastnostmi Zdrojové Reality a to bez jakéhokoliv zásahu hierarchie. To je doba, kdy legendy a mýty historie vyjdou na světlo a vejdou ve známost takové, jaké vpravdě jsou a vždy byly. Je to čas, kdy jazyk bude přeměněn do nové formy komunikace, jež bude dokládat mocné vlastnosti Zdrojové Reality prostřednictvím umění energie a vibrací, jež zboří všechny překážky, které sloužily ovládnutí.

Je to čas, kdy bude rozpoznáno: že hierarchie se rozpíná po celém vesmíru až k jeho odhaleným hranicím; že má větve, jež se natahují ke každému hvězdnému systému, ke každé známé dimenzi; že potenciálně všechny životní formy představují “listy” tohoto obrovského kosmologického stromu; že toto vytváří velkou doktrinu druhů, duchů, planet a hvězd tím, že se všichni vyvíjí prostřednictvím větví tohoto stromu. Hierarchie je tedy směsicí vnějšků, jež touží investovat své energie do podpory některé z pod-skupin, jež hnízdí někde uvnitř největší ze všech struktur - hierarchie. Motivem fungování hierarchie je služba a to se ve většině případů převádí do konceptu spasitelství a uspořádání vesmíru formou učitel/žák.

Hierarchie je složena ze všech entit a všech motivů, jež spojily své energie do pod-skupin. Tyto pod-skupiny jsou nezávislými větvemi obrovského kosmologického stromu, jež zahrnuje všechny věci vně Zdrojové Reality. Kořeny tohoto stromu jsou vázány v půdě genetické paměti a podvědomých instinktů. U základny stromu rostou první větve, jež jsou nejstarší. Ty představují původní náboženství druhů. Prostřední větve jsou ortodoxní náboženství a instituce, zatímco horní větve prezentují současné systémy víry, jež se nově objevují po celém vesmíru. Celý strom v této definici je hierarchie. Její semeno bylo původně zplozeno, pěstováno a vyživováno Zdrojovou Inteligencí za účelem stimulování Velkého Experimentu.

Jedná se o experiment: transformace versus evoluce. Evoluce je nesnadný a stále pokračující proces posouvání pozic uvnitř hierarchie - což je vždy doprovázeno hodnocením toho, v jakém vztahu je tvá současná pozice vůči té nové, která tě vábí. Transformace je prostě rozpoznání: že existují urychlené stezky, které obcházejí hierarchii; že tyto stezky vedou ke svrchovanému mistrovství spíše než k vzájemně závislému spasitelství; že tyto nové stezky mohou být zpřístupněny prostřednictvím přímého zážitku - bytí rovným tónové vibraci, jež je přítomna ve všech entitách.

Tato tónová vibrace není tím, co je obvykle zmiňováno jako hudba sfér či vibrace ducha pohybujícího se vesmírem v rezonanci se Zdrojovým záměrem. Je to vibrace, jež udržuje pohromadě tři principy transformačního prožitku: Vztah s univerzem skrze vděčnost; Pozorování Zdroje ve všech věcech; Vyživování života. Uplatnění těchto životních zásad do konkrétních vzorců chování odpojuje entitu od kontrolních prvků hierarchie.

Jak by hierarchie mohla hrát roli výkladových center pravdy bez toho, aniž by manipulovala entitami a zastírala tak jejich svobodnou vůli? Velký Experiment byl navržen tak, že svobodná vůle je primární metodou získávání důvěryhodných informací, jež mohou být použity pro expanzi Zdrojové Reality do všech dimenzí existence. Svobodná vůle je vláknem pravosti, jež dává hodnotu různým zkouškám ve Velkém Experimentu. Hierarchie, nebo jakákoliv jiná vnější struktura, nikdy neohrožuje svobodnou vůli. Jen entity si mohou volit svou realitu - to je základní princip svobodné vůle.

Svobodná vůle nikdy není zastřena a to prostě z toho důvodu, že entita je obdařena alternativními realitami či relativními pravdami, jež zpozdí její uskutečnění Zdrojové rovnosti. Je volbou entity, zda se bude vkládat do vnějších záležitostí reality, namísto pohroužení se do svých vlastních zdrojů a následné tvorby reality, která je svrchovaná. Hodnota svobodné vůle vždy stoupá, když se pohybuješ směrem ke svrchovanosti a podobným způsobem vždy klesá, když se pohybuješ směrem k vnější závislosti. Volba mezi svrchovaností a vnější závislostí je základem svobodné vůle. Neexistuje žádná struktura či vnější zdroj, jenž by mohl eliminovat tuto základní volbu. Je to vnitřní volba, která je nezávislá na vnějších okolnostech a která ničím vnějším nemůže být odepřena.

Vesmír Celku zahrnuje všechny dimenze (včetně Zdrojové Reality) a proto jsou v něm obsaženy všechny reality. V této nepochopitelné mnohosti je každé entitě poskytnuta struktura, jež definuje její svobodnou vůli ve smyslu jejího vztahu se Zdrojovou Realitou. Každá z těchto struktur se liší rozsahem voleb, avšak každá je spojena se superstrukturou hierarchie. Nestrukturovaná Zdrojová Realita je místem, kde byla svobodná vůle původně počata a odkud tento princip začal expandovat do časo-prostorového vesmíru jako vlákno pravosti. Zde se toto vlákno stává stále více závislé na schopnosti entity rozpoznat svou celistvost ve vztahu ke Zdrojové Inteligenci.

Jestliže je entita fragmentována na své složky, její pojetí svobodné vůle je omezeno na to, co vymezuje hierarchie. Jestliže je entita vědomým kolektivem uskutečňujícím svou svrchovanou celistvost, princip svobodné vůle je formou struktury, která je nepotřebná - podobně jako oheň za letního dne. Jestliže entity neznají svou celistvost, struktura se stane formou sama sobě uložené ochrany. Prostřednictvím stále pokračujícího vývoje strukturovaného a uspořádaného vesmíru entity definují své hranice - svá omezení - prostřednictvím vyjadřování své nejistoty. Tak se postupně stávají částmi své celistvosti a podobně jako střepy skla z překrásné vázy jsou jen málo podobné své celkové kráse.

Jestliže jsi již zavnímal původ své existence, nepochybně vidíš, jak obrovská ta entita je. Jestliže jsi schopen prohlédnout skrze závoje, jenž zahalují tvůj osud, můžeš pochopit, jak moc rozsáhlejší se staneš. Mezi těmito dvěma body existence - původem a osudem - je entita vždy vibrující nádobou Zdrojové Inteligence. Ochotně sama sobě dovoluje zkoumání časo-prostorových vesmírů coby předstunutých výsep Prvotního Zdroje. A tak zatímco hierarchie může znejasňovat entitě pochopení své celistvosti, je to entita, kdo se ze své vlastní

vůle odevzdává naslouchání jazyku omezení a vnějších prohlášení a kdo se nechává svést evolučním/spasitelským modelem.

Proč hierarchie neposkytuje alternativní model transformačního mistrovství a neumožňuje tak entitě udělat volbu? Proč tímto skutečně nevyzkouší její svobodnou vůli? Je to z důvodu, že hierarchie, stejně jako většina entit, si neuvědomuje svou celistvost. Její fragmenty, nebo podskupiny, jsou naprosto odevzdány hranicím. A tam kde jsou hranice, které definují a omezují, tam je také struktura. A tam kde je hluboce zakořeněná struktura, tam je také pronikavá víra, že transformace je nemožná. A časo-prostorový vesmír se pak přirozeně přizpůsobuje matici projektované vírou, takže nakonec je samotný koncept transformace z reality hierarchie úplně odstraněn.

A tak si je hierarchie neschopna - s jakoukoliv mírou přesnosti - byt' jenom představit model transformačního mistrovství, natož aby informovala entity, že existuje alternativa, jež vychází přímo ze Zdrojové Inteligence. Hierarchie však není zodpovědná za tento stav. To je každá entita. Dominantní model Zdrojové Inteligence je původní. Existoval již před hierarchií. Je to entita, jež si vybrala zkoumat hierarchický model existence za účelem zúčastnit se Velkého Experimentu a pomoci tak se vznikem sloučeného modelu existence. Hierarchie je jako manipulativní síla docela neškodná a pouze představuje klíčovou složku v receptu celistvosti. Tento recept - celistvost - transformuje entitu tak, aby přesáhla svou roli a stala se vibrující nádobou Zdrojové Inteligence - mostem expanze Zdrojové Reality do časo-prostorových vesmírů.

Existuje starobylá víra - zrozená z hierarchie - že časo-prostorové vesmíry vzestoupí do Zdrojové Reality a že lidský nástroj lásky bude doprovázet tento proces vzestupu. Nicméně je to Zdrojová Realita, která expanduje, aby do sebe zahrнула časo-prostorové vesmíry. To se děje za účelem sladění všech entit do sloučeného modelu existence. Zdrojová Inteligence odstraňuje závoje, jenž skrývají pravý význam modelu vyjádření entity v časo-prostorových vesmírech. Jak se to děje, entita začíná ovládat Zdrojovou rovnost ve všech dimenzích a ve všech polích vibrací. Její součásti se sjednocují za účelem plného vyjádření její svrchované perspektivy.

Tato transformace entity je cestou do celistvosti. Také je cestou k rozpoznání, že model vyjádření entity je směsicí forem a beztvarého, jež jsou sjednoceny do jediné energie, jediného vědomí. Když jsou fragmenty sladěny a vzájemně propojeny, entita se stává nástrojem, který usnadňuje expanzi Zdrojové Reality. A tak entita nevzestupuje z časo-prostorových vesmírů, ale spíše splývá do stavu celistvosti, ve kterém může svým svrchovaným vyjádřením napomáhat v expanzi - nebo v jiném kontextu by se dalo říci - sestupu Zdrojové Reality do časo-prostorových vesmírů.

Vzestup je obvykle vykládán jako přirozený důsledek evoluce. Říká se, že všechny planetární systémy a druhy se vyvíjí do bodu, kdy vzestoupí z omezení a že časo-prostorové vesmíry se pak případně nějak složí do Zdrojové Reality a přestanou existovat jako vibrační pole. Je to vlastně docela naopak. Zdrojová Realita sestupuje. Zahrnuje do sebe všechny věci a je Zdrojovým záměrem expandovat, nikoliv ustupovat. Entita se uvnitř kolébky časo-prostorového vesmíru transformuje do celistvosti. Když se tak děje, stává se entita pomocníkem záměru Zdrojové Reality expandovat.

Vidíš dokonalost tohoto Prvotního Plánu? Cítíš, jak se posunuje matrice, ze které je tvá realita odvozena? Což nemůžeš také pochopit, že ty, lidský nástroj, jsi soukolím, jež je individualizováno jako jediný bod ryzí energie, žijící na mnoha místech v mnoha dimenzích současně? To místo transformace může být objeveno jen uvnitř entity, kde beztvaré Jáství může vstoupit a souznít se svými různorodými předsunutými formami. Toto beztvaré je Věčným Pozorovatelem, jenž žije za závojem formy a pochopení a jenž čerpá moudrost času ze studnice planet. Je to bod původu, ze kterého proudí Zdrojová Inteligence.

Věčný Pozorovatel je jediné skutečné výkladové centrum entity. Je to jediný stabilní na-

váděcí systém, jenž může pohánět entitu k její celistvosti. Entita je tedy složena jak z beztvare identity Zdrojové Inteligence, tak z identity formy zhuštěné energie. Zatímco beztvare je jediné, forma je poztrácena v mnoha fragmentech vyjádření, jenž oddělují její vědomí do ostrovů vjemů a projevů. Tento stav entity způsobuje, že sama sobě odepírá obrovskou a velkolepou přirozenost své existence.

Entita v lidském nástroji byla z velké části mlčící a nehybná. Jevila se jako letný šepot radosti, jež se tě dotýkal jako horský větřík. Byla tichá jako hluboký oceán. Nyní přichází doba, kdy entita vystupuje v časo-prostorovém vesmíru do popředí jako posel expanze Zdrojové Reality. Nechává se poznat taková, jaká je. Mnozí cítí, jak se stín jejich entity přibližuje. Snaží se tento "stín" postihnout všemi možnými formami definic, avšak zřídka věří, že je to on, kdo je světloňosem jejich vlastního úplného jáství. Sem by měly být centrovány všechny sliby věrnosti, všechny obřady lásky a všechny pocity naděje. Pak by měly být předány svrchované entitě, kterou každý z nás je.

Prvotním důvodem, proč je evoluční/spasitelský model hierarchie tak neodolatelný, je to, že entita se stala fragmentovanou ve způsobu, jakým vnímá své úplné jáství. Věčný Pozorovatel, jenž žije skrze lidský nástroj, je pro časo-prostorově podmíněnou mysl iluzorní. A je to právě mysl, jež se snaží dosáhnout a dotknout těchto jemných vibrací Zdrojové rovnosti, jež je navždy zapálena Zdrojovou Inteligencí. Nicméně mysl je příliš podmíněna a oslabena, než aby pochopila celou šíři entity, jež existuje za stíny intuice. Z toho důvodu druhy zkoumají evoluční/spasitelský model existence. Mají malou nebo žádnou představu o své celistvosti a vyžadují spasitele a aklimatizační proces evoluce, jenž jim přinese pocit bezpečí a štěstí.

Je přirozeným stavem vyvíjejícího se druhu mít touhu - implantovanou hierarchií - být spasen a být spasitelem. To vyúsťuje do uspořádání vesmíru formou učitel/žák, což je stavebním blokem evoluce a samou esencí strukturované existence hierarchie. Zatímco některé druhy se uchylují k dramatu přežití, aby urychlily svůj evoluční pokrok, jiné druhy se uchylují k dramatu - býti spasen a být spasitelem. Spasitelské drama je projevem svrchovaných entit, jež jsou zaujaty evolučním procesem. Toto drama samozřejmě není omezeno jen na náboženský kontext, nýbrž se uplatňuje na všechny aspekty života jedinců.

Tak jak existují relativní pravdy, také existují relativní svobody. Jestliže se vyvíjíš prostřednictvím hierarchického procesu, získáváš stále rostoucí pocit svobody. Přitom jsi však stále ovládan vibrací vnějších prostřednictvím jazyků, mentálních forem, frekvencí barev a zvuků a zdánlivě nesmazatelnými artefakty genetické mysli. Každý z těchto prvků může způsobit, že lidský nástroj je závislý na hierarchii, jež přemostuje nerovnost mezi tebou a Zdrojem. Základní rovnice evolučního procesu je: lidský nástroj + hierarchie = spojení s Bohem. V případě transformačního procesu rovnice zní: entita + Zdrojová Inteligence = Prvotní Zdrojová rovnost.

Ačkoliv se Zdrojová Inteligence obecně manifestuje jako vibrace rovnosti, podléhá vůli Prvotního Zdroje. Tak jak se záměr Zdroje v různých fázích Velkého Experimentu mění, Zdrojová Inteligence také mění formu své manifestace. Tato změna se ve světech času a prostoru odehrává nyní, protože Prvotní Zdroj zahajuje ve Velkém Experimentu fázi slučování dvou primárních modelů existence (evoluční/spasitelský a transformačně-mistrovský).

Nastal čas sloučení dominantního modelu hierarchie (evoluční spasitelství) s dominantním modelem Zdrojové Inteligence (transformační mistrovství). Toto sloučení může být dosaženo jen na úrovni entity. Nemůže se přihodit v kontextu lidského nástroje nebo jako aspekt hierarchie. Jen entita - celek mezi-dimenzionální svrchovanosti prodchnutý Zdrojovou Inteligencí - může umožnit a plně zažít sloučení těchto dvou modelů existence.

Tato forma sloučení se přihodí tehdy, když entita plně zkoumá tyto dva modely a vyvíjí sloučený model, jenž přetváří spasitelství na vnitřní funkci entity. Entita pak "zachraňuje" sama sebe a nespolehá se na vnějšky, že vykonají tento osvobozující úkol. Tento akt sebe-dostatku je tím, co začíná slučovat spasitelskou myšlenku s uskutečněním sebe-mistrovství.

Dalším krokem je sloučit představu časově-založeného přírůstku ve vývoji v rámci evolučního modelu se zážitkově-založeným sebe-přijetím v rámci transformačního modelu. To je hotovo tehdy, když je entita důkladně přesvědčena, že zážitek své celistvosti a její používání se může dít jen tehdy, když se naprosto odpojí od různých struktur hierarchie.

Když entita přebírá svou roli osobního osvoboditele, neznamená to, že by se měla vyhýbat hierarchii. Hierarchie je podivuhodný nástroj. Je symbolem těla Prvotního Zdroje a umožňuje MU nořit se do časo-prostorových vesmírů, podobně jako lidský nástroj umožňuje entitě fungovat vně Zdrojové Reality. Hierarchie je vozítkem transformace dokonce i tehdy, když zadržuje informace a udržuje druhy v područí svých ovládacích snah. Je to součástí starobylého vzorce, jenž připravuje nový vesmír pro sloučený model existence a členství tohoto vesmíru ve Vesmíru Celku.

Kombinace sebe-spasení a oddělení od hierarchie zavádí do manifestace sloučený model. Sloučený model je následujícím výsledkem Velkého Experimentu a v jistých vibračních polích multidimenzionálního vesmíru existují entity, které již zažívají tuto fázi experimentu. Tyto entity jsou předzvěstí modelu Zdrojové individualizace entity.

Tyto entity jsou specificky navrženy k tomu, aby vysílali tuto budoucí zkušenost do komunikačních symbolů a životních zásad, jenž napomáhají přemostění dvou modelů existence. Po počátečním navržení a zkonstruování těchto “mostů”, zůstanou tyto entity převážně neznámé. Kdyby dělaly něco více, rychle by se staly pevnou součástí hierarchie a jejich mise by podlehla kompromisům.

Tyto Svrchované Entity nejsou v časo-prostorovém vesmíru přítomny jako konvenční učitelé. Jsou zde, aby byly katalyzátory a návrháři. Jsou zde, aby zajistily, že Zdrojové Inteligenci je umožněno vyvážit dominantní sílu hierarchie a jejího evolučního/spasitelského modelu. Nevytváří nový systém víry. Namísto toho jsou zaměřeny na vývoj nových komunikačních symbolů prostřednictvím různých forem umění, jež usnadní odpojení entity od ovládacích aspektů hierarchie. Tyto Svrchované Entity také budou demonstrovat přirozenou lehkost protknutí dvou primárních pramenů existence do sloučeného modelu.

V blízké se epoše lidského vývoje budou entity kolektivně navrhovat nové stezky vedoucí za sloučený model existence. Tak bude moci být stvořena nová hierarchie, jež bude vytvořena z informace Zdrojové Inteligence. Tato nová hierarchie bude sestavena z poznání získaného z Velkých Experimentů časo-prostorových vesmírů a kosmický cyklus se tak obnoví do nových vibračních polí existence. Tento nový model existence odolává všem definicím a slova-symboly jsou naprosto neschopné popsat byt' jen matné obrysy této nové formy existence, jež povstává ze sloučeného modelu ve vaší budoucnosti.

Tvůrci Křídel jsou Svrchovanými Entitami, jež budou transformovat časo-prostorové vesmíry: z žebříků vědomí - do zahrnutí Zdrojovou Realitou. Jinými slovy - Zdrojová Realita bude rozšířena do časo-prostorových vesmírů a všechny tamní životní formy budou zažívat toto rozšíření prostřednictvím nové hierarchické struktury, jež bude naprosto sladěna se Zdrojovou Inteligencí. To, co někteří nazývají “nebe na zemi”, je pouhá ozvěna uskutečnění této rychle se blízké budoucnosti. To, co se skutečně snáší na časo-prostorové vesmíry, je expanze Zdrojové Reality prostřednictvím dostupnosti informace Zdrojové Inteligence všem entitám bez ohledu na jejich formu či strukturu.

Když je tato dostupnost dokonalá a Zdrojové Kódování je plně aktivováno, všechny entity budou součástí nové kosmologické struktury. Tato nová struktura vyvolá nový model existence, který již byl Zdrojovou Inteligencí a Svrchovanými Entitami vyvinut uvnitř Zdrojové Reality. To, co je nyní aktivováno v tomto časo-prostorovém vesmíru, jsou počáteční přípravy na tento posun modelů existence. Na Teře-Zemi se konkrétně jedná o to, že tyto modely existence budou v následující časové epoše současně doznívat. Jako vždy bude volbou entit, který model využijí pro tvorbu své reality.

Tyto různé modely existence se obecně odehrají v předurčeném pořadí, avšak ne nutně v

předurčeném časovém rámci. Posloupnost expanze Zdrojové Reality je následující: vytvoření nových polí vibrací Zdrojovou Inteligencí; pokračující vývoj entitami konstruované hierarchie, jež bude hrát roli superstruktury nového stvoření; vynoření dominantního modelu existence hierarchie - v tomto případě evolučně/spasitelského modelu; zavedení modelu existence Zdrojové Inteligence - v tomto případě transformačně/mistrovského modelu; smíchání těchto dvou modelů do formy sloučeného modelu Zdrojové rovnosti; a nakonec expanze Zdrojové Reality a včlenění všech dimenzí a entit.

Až bude dosaženo této posloupnosti Prvotního Plánu, tak bude proces - se vším, čemu se Zdrojová Inteligence naučila - překonfigurován a bude odhalen nový prvek Prvotního Plánu, který v této fázi není známý dokonce ani Zdrojové Inteligenci. Čas, který je potřeba k završení tohoto cyklu, není znám. Avšak je opodstatněně očekávat, že toto dokončení je ještě tak vzdálené v čase, že snažit se ho změřit, je jen chabým pokusem v odhadnutí nepoznatelného.

Není pochyb o tom, že toto naplnění Prvotního Plánu je skutečně směrem, kterým putují všechny entity. Zatímco entitám ve všech úrovních je dána svobodná vůle, co se týká jejich realit, coby aspektům Zdrojové Inteligence jim není dána svobodná vůle zvolit si svůj konečný osud. Původem entit je Zdrojová Inteligence a je to právě ona, jež podmiňuje jejich osud stejně jako jejich původ. Entitám je však stále poskytnut obrovský rozsah voleb, jak putovat od svého původu ke svému osudu - ke znovuobjevení se v rozšířené verzi Zdrojové Reality s obnovenou vizí své identity.

I ty nejvyšší ideje lidského nástroje si stále nejsou vědomé nejhlubšího základu Prvotního Průzkumu. Objevily horní úsek té stavby, ale neuvědomují si její základní plán. Ten je zde, na samém dně existence, kde Prvotní Zdroj stále dál hoří SVOU energií a pak se stahuje se SVOU rovností svrchovaného mistrovství. Je to právě zde, kde se realizuje rovnost. Nikoliv ve velebných výšinách relativní pravdy, jež uvízla někde v hierarchii. Je to zde, v nejhlubší části základního plánu původu a osudu života, kde se čas opět vrací do bezčasovosti. Původ a osud existence je tónem rovnosti v životě. Naslouchej tomuto tónu - této vibrující frekvenci - a následuj ji zpět na samý základ, ze kterého všechny věci povstávají a do nějž se navrací.

Tato frekvence tónu-vibrace rovnosti může být slyšena jen prostřednictvím sedmého smyslu entity, jež je zahalena do lidského nástroje. Sedmý smysl může být rozvinut prostřednictvím časových schránek a povede jisté entity k jejich nejvnitřnějšímu vyjádření - vyjádření plynoucímu z jejich jádra. Vyjádření jádra je tím, co aktivuje sedmý smysl. Takže než jedinec dokáže slyšet tón-vibraci rovnosti, musí získat přístup ke svému vyjádření jádra. V každé z časových schrán je zakódován systém jazyků, který může jedince vést k jejich vyjádření jádra. Tento systém je skrytý, protože je velmi mocný. A povedeme k němu jen ty, jenž jsou hodni této moci.

Uvažuj o těchto slovech jen jako o symbolech. Pamatuj, že jazyk je nástroj omezení. Cítění je protilátkou na omezení. Cítění dovoluje lidskému nástroji přeskočit hranice logické mysli a z první ruky zažít něnou moc individualizované kolektivní energie. Pociťuj pravdu, která je za symboly a čerpej z této energie-síly, která se k tobě natahuje. Poznej ji jako tón-vibraci - rezonanci, jež tě očekává za každým rohem, kolem kterého tvůj život prochází. Je to maják Zdrojové Vibrace, jenž shromažďuje sám sebe do formy jazyka, aby tě doprovodil na místo, ze kterého můžeš zakoušet beztvary tón rovnosti. Je to objížďka všech omezení. Je to Prvotní Jazyk Zdrojové Inteligence, jenž ti propůjčuje svobodu tvořit nejhlubší krásu ve výrazu nejvyšší pravdy